

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

**Blois, Louis de
Monasterii Campidonensis, 1672**

Docum. III. Humilis longanimitas in defectuum emendatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-45885)

*1. Mag
periora
habet
prefer-
tus in
filiis
etc.*
sacrificiis
poribus &
erga ele-
gios, ve-
hememtes
etc.

pora sacratiora seu solemnitates digniores occurunt; adē ut eos, quos aliquando glorioſiſſimē coronaturus est in cælis, jam deferere ac proiçere, eorumque sanctis studijs atque conatibus obſistere videatur. Sed non deserit illos, nec proiçit; verūm salute in eoruſ mira dispensatione & incompre- hensibili consilio ineffabilique charitate inter huiusmodi calamitatis promovet: novit enim quid cuique expedit.

*6.
Bonae volun-
tatis
veritatis
Domi-
nus in
benum.*

Omnīdō quidquid accidit his qui bonæ voluntatis sunt, ille ad ſalutem eorum accidere permittit. Hoc indubitanter credere debemus: licet ea quæ toleramus, planè absurdā & inconvenientia, horrendaq; ac ſaluti noſtræ prorufus contraria nonnunquam nobis videantur. Ipoſe Dominus novit (ſicut modò dicebamus) quid cuique expedit.

*1. Debet
ergo ho-
mo bona
Velunta-
tu induc-
re indiffe-
reniam
& abne-
gationē;*

Quare qui ad singularem ejus amicitiam pertingere vult, debet ſic animūm instituere, ut paratus ēt per omnē vitam (ſi ille ita permiſerit) multiplices miseras & tentationes perferre, varijsque cordis ac corporis moleſtijs torqueri, & in ſpirituali conſlīctu affidū vivere; debet ſe ſic abnegare, ſicque providentia & diſpoſitioni diuinæ ſubijcere, ut Deo ſervire malit quomodo ipſe Deus ordinat vel ſancta obedientia exponat, quām quomodo propria affectio propriave natura ſeu aetas ſuadet.

*2. Et fi-
ducialem*

Dēbet ſe totum ita Deo credere, ut quamvis deſideret mox post

mortem carniſ ad eum (pro gloria nominis ipſius) abſque impedimentoo pervenire, confidenter tam illi committat, utrūm priuſ quam in plenū beatitudinis ga- tione, e- dīi Par- tīonē, e- vulatorū. Lib. i.

dium recipiat, purgari adhuc debeat. Postremō debet libenter etiam ultimum inter ſalvandos locum eligere, ſi Deus velit ut locum ultimum reneat.

Tunc enīm Christo verē charif- simi ſumus, & piſſimum cor ejus efficacissimē ad nos inclinamus, copioſamque ipſius gratiam tem- pore opportuno percipiendā nobis felicissimē conciliamus, quan- do non murmuramus adverſus eum, nec nobis ipſe diſplicet, propter illa quæ ex permissione ejus patimur; quando, inquam, vo- luntatem noſtrām voluntati ejus perfectē conformiamus atque ſubdimus, integerimā humilis cor- dis fiduciā nos curamque noſtri in eum jacentes, ac cupidissimē ſuper omnia exoptantes, ut ipſa laudabilissima voluntas ejus in nobis & circa nos plenissimē tam in futuro quām in präſenti ſæculo perficiatur.

DOCUMENTVM III.

*Humilis longanimitas in defe-
ctuum emendatione.*

*E*A quā nulla ratione in te vel in alijs corrigerē potes, Deo commendā; longanimiter ex- pectans, donec ille aliter de his, quæ tibi male habere videntur, diſponat.

K k 2

APPEND.